

Enkät svar för svenska ISPS

Svenska ISPS-styrelsen beslutade sig för att under våren 2009 gå ut med en enkät bland medlemmarna, för att få ett underlag till vad medlemmarna önskade sig, tyckte om sitt medlemskap mm. Enkät svaren redovisades på ISPS-konferensen i Köpenhamn i juni 2009, här kommer ett sammandrag:

93 enkäter sändes ut till medlemmar och de som betalat medlemsavgiften föregående år. Vi fick in 37 svar, dvs. en svarsfrekvens på 56%. Ingen påminnelse skickades ut. 31 arbetar professionellt med behandling/ omvårdnad av människor med psykosproblematik. 27 st arbetar med psykoterapi med psykotiska patienter. Bara 6 personer uppger att de inte arbetar med psykoterapi för gruppen psykososer. Man kan tänka att det i högre utsträckning är psykoterapeuter som arbetar med psykoterapi som har svarat på enkäten, men det är ändå så att detta speglar att ISPS i hög utsträckning är en förening för psykospsykoterapeuter!

Hur nöjda är man då på en skala mellan 0-10, där 10 är fullständigt nöjd?
Medelvärdet blir 7/10, med en spridning från 0-10.

Vi ställde sedan en fråga om vad man vill se mer eller mindre av från svenska ISPS: Svaret mer ger 1 p bra är 0 och mindre är -1, och så summerar vi svaren. Då får vi en lista på vad de svarande som grupp önskar mest av, och längst ner i botten kommer det som alla tycker är tillräckligt av eller för mycket av:

1. Workshops med nära kliniskt material	20
2. Föredrag om forskning inom psykosbehandling	19
3. Föredrag om forskning kring psykoterapimetoder	17
4. Redogörelse av egnerfarenheter av psykos/behandling/tillfrisknande	13
5. En levande hemsida / diskussionsforum	12
6. Föredrag med vetenskapsteoretiska / filosofiska frågeställningar	12
7. Kulturevenemang som anknyter till psykosområdet?	10
8. Diskussioner/ reflektioner kring ditt arbete som behandlare	9
9. Problem i omvårdnad, miljöterapi/ slutenvård	8
10. Lokala möten/ träffar med medlemmar nära dig?	6
11. Stöd och hjälp för att kunna arbeta med psykologisk behandling i min organisation	4
12. Etikfrågor	4

13. Internationella toppnamn inom psykosforskning 3
14. Debatter mellan företrädare för olika terapiformer 3

Det fanns också en fråga om Annat man var intresserad av. Några fyllde i här:

Diskussioner om strategier för psykiatriförändring, orientering kring förändringskrafter och motståndet, samt samarbete med patientorganisationer.

Medlemsbrev från styrelsen/ ordförande för att skapa kontakt

Vi arbetade tidigare med att försöka få till stånd en psykospsykoterapeututbildning. Det gick i stå. Vore nog bra att få liv i den frågan. Vi borde vara mera aktiva i den offentliga debatten gällande psykosbehandling/ terapi

Föra en politisk kamp mot den biologiska psykiatriseringen. Vi bara inte tycker. Vi konstaterar och bekämpar

Ökad synlighet!

Jag har under de senaste 10 åren alltmer saknat fokus på psykospsykoterapi/ psykospsykoterapeututbildning från ISPS sida. Detta som motvikt till dagens rådande "coping"-tendenser och fokus på korta och manualiserade insatser där medicinering får allt bredare plats. Jag saknar en tydligare avgränsning av begreppet "psykologisk behandling" gentemot "psykoterapi" och är orolig för att psykospsykoterapi som behandlingsform otydliggörs eller försvinner i en "begreppsdimma".

MBT- mentaliseringsbaserad terapi Peter Fonagy och affektteorier med Allan N Schore.

Hur få ut att ISPS existerar: ? Handleder en PTP-psykolog på en välfungerande psykosenheter i Nyköping. Ingen-ingen-skötare, chefer, utbildningsledare, psykologer har hört talas om ISPS. Hur många sådana enheter finns i landet? Bra att ta upp till diskussion hur få fram information om ISPS inom psykosvården i landet?

Så hade vi 3 ytterligare frågor där man kunde brodera ut texten litet. Frågorna var:

- 1) Vad har under senare år varit dig till hjälp och utveckling i ditt jobb?
- 2) Vad har under senare år inneburit ökade svårigheter i ditt arbete?
- 3) Finns det något du skulle önska att svenska ISPS skulle utveckla för att hjälpa dig i din nuvarande situation?

Här är en sammanställning av tema som återkom:

Om vi tittar på den första frågan, vad som har varit till hjälp och utveckling, så är det vanligaste svaret "kloka kollegor", tätt följt av patientarbetet, handledning ISPS(!) utbildning/ konferenser/seminarier/ psykoterapiutbildning, samt att läsa facklitteratur. Handledarutbildning och handledararbete, samt egen psykoterapi/ analys finns också bland svaren.

På den andra frågan, om vad som har varit svårigheter, är det många som på ett eller annat sätt nämner den medikaliserade psykiatrin, med destruktiva direktiv, reduktionism och ”jakten på evidens”, bortglömt psykoteraeutiskt förhållningssätt samt kortsiktiga korkade behandlingar som saboterar för patienterna, eller en okunnig kognitiv våg som beslutsfattare har anammat. Ett annat inte helt skilt tema är hierarkier i vården, okunniga chefer, industrialisering av vården, ensidiga fixerade principbeslut i vården
Dålig ekonomi i landstingen är återkommande men flera nämner även ett öppet ifrågasättande av psykoterapi, speciellt på psykodynamisk grund med motsättningar i arbetsgruppen. Någon tar steget längre ut och nämner det rådande samhällsklimatet och läkemedelsindustrins inverkan på psykiatri, diagnostik patientföreningar och massmedia.

Slutligen, vad önskar man då av ISPS?

Här finns många och ganska spridda förslag, som är svårt att baka ihop.

Ett tema är att man vill att ISPS ska hjälpa till att utveckla humaniseringen av psykiatrin, att fokusera på alliansen i behandlingsprocesserna, framhålla den psykoterapeutiska förståelsen, omvårdnadsarbetet, kontinuiteten, komplexiteten, se till att kunskapen om psykoterapi införlivas i vårdprogram mm.

Att ge kunskap om aktuell forskning och ny forskning om psykoterapi(tex. affektteori och mentaliseringsbaserad terapi), ge vetenskapligt stöd för argumenten, där man ska försöka ge politisk och massmedial publicering av psykoterapistudier, är ett annat tema.

Dialog med brukarna, och att skaffa fler medlemmar tycker några, andra verkar mer pessimistiska och hoppas att vi kan hålla ut och överleva!

Att ge stöd till de som arbetar med psykospsykoterapi, även personligt stöd och hjälp när det kör ihop sig på arbetet, finns med som förslag.

Fler möten, lokalt och regionalt, mera utbyte via nätet

Enstaka röster säger: Politisk aktion! Vara en psykodynamisk motkraft eller Polemisera mot läkemedelsindustrin!

Sammanfattning:

De som har svarat är den aktiva delen av föreningen, många har varit på möten under de senaste 1-2 åren. Av dessa är en överväldigande mängd personer som själva bedriver psykospsykoterapi. De är relativt nöjda med sitt medlemskap och är betalande medlemmar. De som har gått ut ur föreningen har nog svarat i mindre mängd och är sannolikt mer missnöjda.

Medlemmarna vill ha till sig föredrag om forskning kring psykoterapier och psykosbehandling, vilket vi har fokuserat en hel del på, men fr a. vill man ha mer workshops med nära kliniskt material, och redogörelse för egenerfarenhet av psykosbehandling och tillfrisknande.

En levande hemsida är också viktigt för många.

Styrelsen kommer att försöka tillgodose önskemålet om nära kliniskt material/ tillfrisknande, och dessutom jobba för en levande hemsida, där man kan ha utökad kontakt mellan mötena.

Det är tur att det finns förstående kollegor, och att det finns patienter som blir hjälpta, och kanske hjälper oss? För det är tufft där ute! Eftersom människor med psykosproblem vanligen finns i närheten eller i psykiatrin, är det också där man uppfattar att svårigheterna finns. Många känner sig ifrågasatta i sitt psykoterapeutiska arbete, men än fler känner att hela det synsätt som den terapeutiska tekniken vilar på, är ifrågasatt av ett medikaliserat och reduktionistiskt synsätt, som gärna för fram enkla kortsiktiga kognitiva idéer, som man hamnar i motsättning till?

Att föra ut kunskap som går emot den nu förhärskande ideologin, och som värnar om de humanistiska värdena, den terapeutiska processen och omvårdnadsprocessen, samt att kunna ge ett intellektuellt utbyte och vara ett komplement/ alternativ, är vad medlemmarna önskar att föreningen ska göra.